

ДО ЕДИН МЛАДЕЖ, КОЙТО СЕ БЕЗПОКОЙ ЗА СВОЯ СУЕТЕН ПРИЯТЕЛ

Суетата е духовна болест. Тя завладява онези, които са изгубили или не са придобили страх Божий. В Книгата на живота пише: *Начало на мъдростта е страхът Господен.*^m Мъдрият жадува да разговаря за Твореца на света, а суетният - за себе си. Твоят приятел се прилепя единствено към тези, които го хвалят и величат. Говори само за себе си и иска да се говори само за него. Събира своите снимки от вестниците - макар да знае, че във вестниците публикуват и снимки на престъпници - и чете на всеослушание писмата, в които някой го хвали. Станал е досаден на всички и всеки страни от него. Той поставя своята слава на най-ненадеждните основи - на върховете на човешките езици. Горкият човек! Той се нуждае от сериозно лечение. Защото ако продължи така, болестта на суетата неминуемо ще го доведе до злодеяние над някого или над самия него. Опитай да му прочетеш Книга на Еклесиаст от Библията. Приведи му думите на цар Соломон: *Суета на суетите - всичко е суета*^m. Разходи се с него из гробищата и му кажи: „Тук, под нашите нозе, гният устата на онези, които ни хвалеха“.

Разкажи му и тази източна притча. Край пътя расла висока палма, а под нея - трън. Минавали пътници, а трънът закачал и драскал всеки. Ядосаните хора ругаели тръна, съжалявайки, че няма кой да го отсече, за да не пакости на хората. Възгордял се трънът, навирил глава и рекъл надменно на палмата: „Каква полза от твоята височина, когато никой не казва нито дума за теб. Чуваши ли как за мен говорят всекидневно от сутрин до вечер? Аз придобих голяма слава в света, а ти - нищо“. Палмата му отговорила: „Черна е твоята слава, както си черен и ти. Това, което се говори за теб, е по-лошо от мълчанието. Наистина за мен хората говорят рядко - тогава, когато берат фурми от клоните ми, но думите им са пълни с благодарност и благословение“.

Истинските хора се грижат за това, животът им да принесе добри плодове, а не за това дали съседите ще ги хвалят и прославят. Славата сама ги следва, както ехото следва гласа. Но даже и ехото да не се чува винаги на земята, то непременно отеква на небето. Защото животът на истинския човек е свързан с небето и с вечността. Когато Христос правил добро, обикновено строго забранявал да се говори за това. Христовите светители усвоили точно този урок и бягали от човешката слава като от огън. Една римска матрона дошла в Египет чак от Рим, за да види свети Арсений Велики. Арсений я приел, но когато тя започнала да го величае като свят мъж, той бързо влязъл в килията си и затворил вратата след себе си. Друг един последовател на Евангелието казвал: „Всяка похвална дума, отправена към мен, отново отваря излекуваните рани на душата ми“.

На онзи, който от цялото си сърце пожелае да поправи заблудилия се, Бог помага. Вярвам, че Благият Творец ще помогне и на теб да изцериш своя приятел от суетата. Ще го изцериш не ти, а Небесният Лекар по твоето горещо желание и по твоите молитви.

Мир и здраве от Господа и на двама ви.